

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2551

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลท่าช้าง

อำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน การป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ การสัญจรบนถนนสาธารณะ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด โดยกำหนดให้พื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ และให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน เทศบาลตำบลท่าช้างจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยเรื่องการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 16 (21) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ประกอบกับมาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลท่าช้าง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลท่าช้างและผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัติหรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดที่มีเจ้าของ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“เขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์” หมายความว่า พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง
ที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างประกาศกำหนด

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทาง ซึ่งมีได้เป็นของเอกชน และ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล และผู้ซึ่งได้รับการ
แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลท่าช้าง และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 6 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 7 ความในข้อ 6 ไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ การ
ปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล ประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์ หรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าที่ได้รับอนุญาต
ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

หมวด 2

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ 8 ให้เขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ทั้งในสถานที่สาธารณะและสถานที่เอกชนเป็นเขต
ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ตามประเภท ชนิด และจำนวนที่กำหนดดังต่อไปนี้

8.1 ประเภทที่ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยโดยเด็ดขาด คือ

- (1) ช้าง
- (2) จระเข้
- (3) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์ป่า ยกเว้น นก

8.2 ประเภทที่อนุญาตให้เลี้ยงได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนด โดยให้อยู่ในความควบคุมดูแลของเจ้าของสัตว์คือ

(1) นก	จำนวนไม่เกิน	20	ตัว
(2) ห่าน	จำนวนไม่เกิน	20	ตัว
(3) เป็ด	จำนวนไม่เกิน	20	ตัว
(4) ไก่	จำนวนไม่เกิน	20	ตัว
(5) แพะ	จำนวนไม่เกิน	10	ตัว
(6) แกะ	จำนวนไม่เกิน	10	ตัว
(7) สุกร	จำนวนไม่เกิน	10	ตัว
(8) โค	จำนวนไม่เกิน	10	ตัว
(9) ม้า	จำนวนไม่เกิน	10	ตัว
(10) กระบือ	จำนวนไม่เกิน	10	ตัว

8.3 ประเภทที่อนุญาตให้เลี้ยงได้โดยไม่ต้องแจ้งและขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้แก่ สุนัข แมว และประเภทที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดในข้อ 8.2

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต กำหนดประเภท ชนิด และจำนวนของสัตว์ที่ต้องควบคุมและอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเรื่องในเขตใดเขตหนึ่งหรือเต็มพื้นที่เพิ่มเติมก็ได้

ข้อ 9 ในการเลี้ยงสัตว์ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดดังนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และจำนวนของสัตว์มีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง มีการระบายอากาศที่เพียงพอ และมีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ปราศจากเห็ดราและยุง
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อมิให้เกิดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวันและก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด
- (6) การควบคุมม้า แพะ แกะ โค กระบือ และสุนัข ต้องจัดให้มีสายจูงและคนจูงสัตว์
- (7) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ และนกทุกชนิดต้องมีกรงขัง
- (8) สำหรับการเลี้ยงสุนัข เมื่อสุนัขมีอายุครบ 6 เดือน ให้แจ้งและขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 10 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกหรือกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เทศบาลตำบลท่าช้างทราบเพื่อให้คำแนะนำ โดยเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น

ข้อ 11 เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ควบคุมดูแลสัตว์ของตน หรือสัตว์ที่อยู่ในความครอบครองของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 12 ผู้ใดประสงค์จะทำการละสิทธิครอบครองสัตว์ ตามข้อ 8.2 และข้อ 8.3 ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 13 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบหรือได้รับแจ้งว่ามีสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้เลี้ยงแต่ไม่อยู่ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการหรือหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย 30 วัน

ข้อ 14 เมื่อได้กักสัตว์ไว้ตามความในข้อ 13 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อให้เจ้าของสัตว์มารับคืนภายในเวลาสามสิบวัน นับแต่วันประกาศ เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดแล้วยังไม่มีผู้นำหลักฐานที่แสดงความเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้ถือว่าสัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลท่าช้าง แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์ไว้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลท่าช้างตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

การขอรับสัตว์คืน ผู้ขอรับสัตว์จะต้องนำหลักฐานไปแสดงกับเจ้าหน้าที่ คือ (1) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับสัตว์ (2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับสัตว์ และ (3) หากเป็นสัตว์พาหนะหรือสัตว์ที่กฎหมายกำหนดให้มีตัวรูปพรรณ สัตว์ ผู้ขอรับสัตว์คืนจะต้องแสดงตัวรูปพรรณสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ นั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 15 ถ้าเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ หากบุคคลดังกล่าวไม่ปรับปรุงแก้ไข หรือถ้าการเลี้ยง

สัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

ข้อ 16 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ใดผู้หนึ่งเลิกเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด หากปรากฏว่าผู้นั้นไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบัญญัติระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด 3

ใบอนุญาต

ข้อ 17 ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ 8.3 จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งจากเจ้าของสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งการขออนุญาตหรือไม่อนุญาต ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงสัตว์ต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ข้อ 18 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลท่าช้างเท่านั้น

ข้อ 19 ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบพร้อมหลักฐานที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนดก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยให้นำความในข้อ 17 วรรคสองมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ 20 ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญแล้วแต่กรณี ตามแบบพร้อมหลักฐานที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด ดังนี้

(1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาประกอบด้วย

(2) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาประกอบด้วย

ข้อ 21 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด โดยประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ และบันทึกเล่มที่ เลขที่ วัน เดือน ปี ของใบอนุญาตเดิมไว้ด้านหลังใบแทนใบอนุญาต พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นฉบับใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นฉบับใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และบันทึกเล่มที่ เลขที่ วัน เดือน ปี ของใบแทนใบอนุญาต

(3) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ 22 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำทะเบียนสัตว์ และทะเบียนเจ้าของสัตว์ ตามข้อ 8.3 เพื่อดำเนินการในเรื่องการป้องกันอันตรายและป้องกันเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เพื่อจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์ และเพื่อควบคุมจำนวนประชากรสัตว์

ร.ง

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

ข้อ 23 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมวด 5

บทเฉพาะกาล

ข้อ 24 ผู้ใดเลี้ยงสัตว์จำนวนเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 8.2 หรือเลี้ยงสัตว์ ตามข้อ 8.3 อยู่ก่อนหรือในวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ หรือขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2551

(นายวิทยา ทิพย์มณี)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายประยงค์ รัตนพันธ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา